

črni ključ od pekla. Kadar bi sedaj Peter živ: vič našel priliko, da ta ključ vtakne v našo državno ključavnico, tedaj vemo, v kako kraljestvo nas bo pripeljal. Bom moral že spet jaz posredovati, da tudi mene Petra Rešetarja sv. Peter sluša in vzame ta ključ našemu kolegi Petru Živkoviču nazaj, ker Jugoslavija tega le ni zaslužila!

Zelene srajce. Bral sem, da so nekateri začeli nositi zel ne srajce, da se s tem pokažejo kot pristaši zelenih fašistov. Ker nimajo odobrenih uniform, so jim bile te srajce prepovedane. Sedaj pa je vlada v zadregi, ker so ti fantiči postali od jeze zeleni, te zelene barve pa še sami ne morejo sleči. Zdaj lahko mirno hodijo brez srajc, pa so itak v zeleni barvi.

Menjali so vloge. Avstrija in Nemčija sta se pobotali. Sušnik kliče sedaj »Heil Hitler!«, Hitler pozdravlja »Heil österreichisch!« Dunaj bo doslej Berlin in Berlin bo Dunaj. Trojanski konj je prišel te dni na Dunaj.

Zastražite grobove! Volitve se bližajo in JNS tromba budi zopet mrtve, da bi glasovali za njo, ker živi itak ne bodo hoteli! Zastražite grobove, da bodo mrtvi imeli mir!

Narodni pregovori: Kamor JNS stopi, tam trava več ne raste. — Zrno do zrna pogača, šverc na šverc palača. — Kdor JNS jamo koplje, je svoje sreče kovač.

Nova italijansko-abesinska vojna. Ker neguš v Ženevi ni uspel, je napovedal Italiji vojno. Ker je sedaj napovedal vojno, bomo imeli sedaj sankcije zoper Abesinijo. Iz naše države je dovoljeno izvažati samo še ostanke od JNS, vse drugo pa je zabranjeno.

V Ameriki je strašna suša. Ves svet sočustvuje z Ameriko, kjer je zavihala strašna suša, do milijon ljudi beži na obrežja morja. Pri nas vlada že četrto leto grozna suša v vseh blagajnah, prav bi bilo, da bi se svet tudi za to sušo kaj zmenil!

Velik ljudski tabor JRZ v Mariboru.

Drugo nedeljo v avgustu, to je dne 9. avgusta, ob 10. uri predpoldne, se vrši v Mariboru v Ljudskem vrtu (kjer se je vršila igra »Naša apostola«),

velik ljudski tabor JRZ,

na katerem govorijo naši ministri in drugi odlični govorniki.

Tabor se vrši za oba okraja Maribor levi in desni breg, to je za mesto Maribor, Slovenske gorice, Dravsko polje, Dravsko dolino in Pohorje, povabljeni pa so tudi drugi okraji, zlasti oni, ki mejijo na Maribor levi in desni breg.

Zbirališče udeležencev bo v ulicah v bližini Glavnega kolodvora od devetih naprej. Udeleženci odkorakajo od pol desetih z godbami na čelu, urejeni po skupinah, po mestnih ulicah na zborovališče.

Posebno skupino bodo tvorili politični preganjanci, to je tisti, katere so predstavniki prejšnjih režimov po nedolžnem preganjali, zapirali, jim jemali stare pravice ter jih denarno kaznovali.

Tabor je namenjen **proslavi 30letnice političnega udejstvovanja velikega našega voditelja g. dr. Antona Korošca.**

Udeležence iz oddaljenih krajev opozarjamo, da se isti, ki se udeležijo razstav Mariborskega tedna, lahko poslužijo polovične vožnje v Maribor.

Okrajne in krajevne organizacije in posamezne zaupnike prijazno vabimo, da organizirajo veliko udeležbo.

Pripravljalni odbor.

Kolik je preobrat v Rusiji?

Znani nemški protikomunist dr. Erth je v maju imel v Belgradu predavanje o »svetovni nevarnosti boljševizma«, v katerem je izrekel tudi te-le besede:

»Komunizem se more držati le v stanju revolucije in nasilja. Metode komunizma so: agitacija, zanikanje vsega obstoječega reda in smotreno delo za to, da utrdi svojo oblast. Kjer pridejo do oblasti komunisti, tam se uničuje gospodarstvo, vera, npravstvenost ter se pojavlja glad in nasilje.«

Vse to se je dobresedno godilo v Rusiji. Najprej so komunisti z lažljivo agitacijo privabili velik del ljudstva na svojo stran. Kmetom so rekli: Zdaj ste svobodni, vsa graščinska posestva so vaša, davkov ne boste več plačevali. Ko so se pa utrdili v oblasti, so začeli uničevati ves obstoječi red, prodajali so znamenite starinske dragocenosti, uničevali knjižnice, vero in vse gospodarstvo vobče. Nasledek tega je bila tista strašna lakota na Ruskem, ko so dobri ljudje po celem svetu pobirali de-

narne doneske v podporo gladnega ljudstva te nesrečne dežele.

Toda revolucija ne more vedno trajati, ker v revoluciji se le uničuje. To so uvideli tudi sovjeti, zato so ubrali drugo pot. Uvedli so strogo disciplino pri vojaštvu, odpravili so nered v šolstvu ter ga postavili na isto podlago, ki jo je imelo pred revolucijo. Komsomolcem, ki so bili prvi širitelji brezboštva in katere so pošiljali kot kazenske ekspedicije nad kmete, so prepovedali vsako politično udejstvovanje. Zdaj se morajo komsomolci predvsem pridno učiti, skrbeti za izobrazbo in se pečati s športom. Dne 18. novembra 1920 je sovjetska oblast uradno dovolila odprava splava, češ: da preživela morala prejšnjega časa in sedanje težke gospodarske razmere silijo ženske k tej operaciji. Zdaj so pa sovjeti izdali zakon o epovedi splava in sicer: »da ugodijo ranogobrojnim izjavam žen delavcev o škodi splavov«. Kako stališče pa bodo sedaj zavzeli tisti zdravniki, ki so v Belgradu glasovali za splav? Ali se bodo uprli Stalinu, ali bodo njegovo uredbo vzeli na znanje? Sovjeti so uničili družino s svobodno ljubeznijo in razporoko. Zdaj hočejo utrditi družino s tem, da nalagajo

denarne kazni na razporoko. Tudi kazake so sovjeti uničili, zdaj jih zopet ustanavljajo in jim dajajo mnogo pravic. Več škofov in duhovnikov je še zaprtih ali so v izgnanstvu na prisilnem delu, toda o veri ne govorijo več, da je strup za ljudstvo, marveč da je »častno delo každoga graždanina«. Nedavni shod komsomolcev je prepovedal smešenje in zasmehovanje verskih čustev.

Mnogo vzrokov je izzvalo te obilne ter važne izpremembe v kulturni politiki komunistične oblasti. G. Sergej Maslov navaja v listu »Znamja Rossii« zlasti tri: Prvi je neprestana borba ruskega naroda za njegove stare kulturne vrednote. Nedostatna za odločilno zmago je vsa leta držala komunistično oblast v napreženosti. Boljševiki so do zadnjih časov to borbo omalovaževali, toda prišla je nevarnost grozne zunanje vojne, tedaj sta pa nezadovoljnost in srd naroda dobila ves drugačen pomen.

Senca vojne je legla na Rusijo kar od dveh strani, to je drugi vzrok, da je sovjetska oblast začela popuščati in ustrezati željam ljudstva, ker poleg silnih zunanjih sovražnikov imeti še notranje, tega ne prenese nobena oblast.

Oba ta dva vzroka sta v zvezi s tretjim. Komunistična oblast se je silno trudila, da bi ustvarila novo komunistično kulturo. Toda strašen polom se je pokazal povsodi: v šoli, v družini, v tovarni, v gledališču, v književnosti itd. Vsi umetniki so bežali iz Rusije; komunisti sami pa niso mogli nič trajnega storiti, zato so bili prisiljeni popustiti in prestopiti na prejšnji tir. Stari pisatelji Tolstoj, Dostojevskij in Puškin so zopet prišli v veljavo. Izmed znamenitejših pisateljev je edini Maksim Gorkij živel v Rusiji. Najbrže so ga sovjeti prosili, da se je vrnil, kakor so tu i slikarja Repina dvakrat prosili, a je obakrat odklonil in je umrl v izgnanstvu.

Propad komunistične oblasti na »kulturi ni fronti« je torej popoln, priznan od komunistov samih.

Na vidiku je tudi nova sovjetska ustava, katero sovjeti poveljujejo, češ, da se vračajo nazaj k demokraciji. Toda ta nova ustava bo služila le v to, da bodo komunisti svojo oblast utrdili in jo izrabljali za širjenje komunizma. »Moskovska Pravda«, Stalinov list, piše: »Bilo bi neumno in zločinsko domnevati, da naša država nima notranjih sovražnikov in da so se sile, sovražne socializmu, spravile s svojim porazom in našo zmago. Borba se nadaljuje... S trdo roko bomo tudi za naprej razpravljali z nasprotniki naroda! Velikodušje v sedanji čas kakor nikdar več boljševizmu ni prikladno. Nova ustava ne daje le vsakemu boljševiku, strankarju ali nestrankarju, pravice, da oslabi svojo čuječnost, marveč nasprotno, da jo še pomnoži in poveča.«

Če je torej sovjetska oblast v kulturnem oziru morala marsikaj odjenjati in narodu ugoditi, hoče pa z novo ustavo svojo oblast obdržati in jo še utrditi. Zato je nova sovjetska ustava le pesek v oči evropskim narodom. Sploh pa nas bo bodočnost učila, kako se bodo sovjetske razmere nadalje razvijale.

A. K.

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!